

ponevác finančné úrady musely zaviesť aj rozsiahle šetrenie o tom, odpovedajú-li skutočnosti obžalovaným tvrdené pravde, a to tým viacej, lebo obžalovaný vybavenie svojej žiadosti opätovne urgoval právnym zástupcom, čím vierohodnosť svojej žiadosti zaiste len zvyšoval. Zmätočnej sťažnosti neľze priznať oprávnenie.

Náležitosťou podvodu je, aby páchatel' niekoho úskočne uviedol v omyl alebo v omyle ho udržoval. Z toho plynie, že úskočné predstieranie páchatel'a musí byť spôsobilé k tomu, aby tým niekoho uviedol, prípadne mohol uviesť, v omyl. Odvolací súd však správne odôvodnil, že v súdenom prípade jednanie obžalovaného je úplne nespôsobilé k tomu, aby ním boly orgány finančných úradov uvedené v omyl. Púhe nepravdivé tvrdenie obžalovaného, že v dobe kolkovania peňazí dal si v Košiciach peniaze okolkovať a že pri okolkovaní peňazí obdržaný bon stratil, neľze považovať za takú činnosť, ktorá by znemožňovala rozpoznať pravý stav alebo ktorá to aspoň podstatne zťažovala, ponevác k rozpoznaní predstierania stačila obyčajná opatrnosť a predvídavosť finančných úradov, lebo tieto pri vybavení žiadosti už z povinnosti úradnej musely a mohly sa presvedčiť o nepravdivosti údajov obžalovaného, prednesených v jeho žiadostiach. K šetreniu, ktoré finančné úrady zaviedly cieľom zistenia pravdivosti alebo nepravdivosti týchto údajov, zavadala síce príčinu žiadosť obžalovaným podaná, avšak plynulo to tiež zo samozrejmej úradnej povinnosti finančných orgánov a tak nebolo to činnosťou obžalovaného, aby snád' týmto bola pravdivosť jeho falošných údajov potvrdená.

Čís. 4898.

Nadržovanie páchatel'ovi priestupku je beztrestné.

(Rozh. zo dňa 9. januára 1934, Zm IV 504/33.)

Súd prvej stolice odsúdil obžalovaného J. S. pre prečiny poškodenia cudzieho majetku podľa § 418 tr. zák. a ťažkého ublíženia na tele podľa § 301 tr. zák. preto, že obžalovaný prerezal konské stroje a nožom pobodal koňa, patriacieho I. B-ovi, a tohoto udrel lahvou do hlavy a vidlami pichol do chrbta; spoluobžalovaných J. Š. a J. B. pre prečin vydierania podľa §§ 70, 350 tr. zák. preto, že pri tejže príležitosti poškodenému I. B-ovi, keď bránil s puškou v ruke svojho sluhu proti útoku J. S-iho, vytrhli mu ju z rúk a odniesli. Okrem toho kládla obžaloba obžalovanému J. S-imu za vinu prečin nadržovania podľa § 374 tr. zák., ktorý vraj spáchal tým, že, ačkoľvek vedel, kto a kde ukryl spomenutú pušku, vyšetrojúcim četníkom na otázku, kde je puška ukrytá, odpovedal, že nevie. Od tejto čiastky obžaloby bol obžalovaný J. S. prvým súdom pre nedostatok dôkazov oslobodený. O d v o l a c í s ú d kvalifikoval vyše označený trestný čin obžalovaných J. Š. a J. B. len za priestupok útisku podľa §§ 1, 2 odst. 1 zák. č. 309/21 sb. z. a n., obžalovaného J. S. však uznal vinným tiež prečinom nadržovania podľa obžaloby.

Najvyšší súd vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného J. S., uplatňovanej na základe § 385 č. 1 a) tr. p. pre ustálenie jeho viny v prečine nadržovania, zrušil v tomto smere rozsudok odvolacieho súdu a obžalovaného podľa § 326 č. 1 tr. p. sprostil obžaloby pre tento čin naňho vznesenej.

Z d ô v o d o v:

Zmätočná sťažnosť uplatňovaná na základe § 385 č. 1 a) tr. p. preto, že obžalovaný J. S. bol uznaný vinným prečinom nadržovania podľa § 374 tr. zák., je odôvodnená. Podľa rozsudku vrchného súdu obžalovaný J. S. dopustil sa tohoto prečinu tým spôsobom, že dňa 8. septembra 1933 na obecnom úrade v N. četníckym strážmajstrom S. K-ovi a K. Č-ovi v prítomnosti starostu M. J-a na otázku, či vie, kto vzal poškodenému I. B-ovi pušku a kde je ukrytá, odpovedal záporne, ačkoľvek obžalovaný J. B. mu sdělil, že pušku ukryl vo stodole do slamy a požiadal ho, aby četníkom úkryt vyrazil, budú-li pušku hľadať, — tedy že poskytnul páchatel'ovi pomoc k tomu, aby uniknul úradnému stíhaniu alebo aby ostal beztrestný, ale nedohodnul sa s páchatel'om už pred spáchaným prečinom. Trestný čin, ktorý je základom nadržovania viny J. S-im, spáchali obžalovaní J. Š. a J. B., ktorí podľa rozsudkov súdov nižších stolíc vtedy, keď I. B. s puškou v rukách prispechal A. F-ovi na pomoc, lebo ho J. S. pre hlásenie poškodenia konských postrojov začal biť, priskočili k I. B., z jeho rúk loveckú dvojhlavňovú pušku prez odpor B. vytrhli a odniesli. Vrchný súd trestný čin obžalovaných J. Š. a J. B. (odchylné od kvalifikácie prvostupňového súdu) kvalifikoval p r i e s t u p k o m útisku podľa § 1 a § 2 odst. I. zák. čís. 309/1921 Sb. z. a n. Rozsudok vrchného súdu v tomto bode nebol napadnutý a tak kvalifikácia trestného činu obžalovaného J. Š. a J. B. priestupkom útisku sa stala pravoplatnou. Nadržovanie tedy nevzťahovalo sa na prečin, ale na priestupok spáchaný obžalovanými J. Š. a J. B. Podľa ustanovení § 374 tr. zák. nadržovanie je trestné len v prípade zločinu alebo prečinu, nie je však trestné v prípade priestupku, a to v súde-nom prípade priestupku útisku, keďže ani zákon čís. 309/1921 Sb. z. a n. (ako v prípade lesného priestupku § 97 zák. čl. XXXI:1879), neobsahuje také ustanovenia, podľa ktorých nadržovanie priestupku útisku by bolo trestné. Pokiaľ tedy vrchný súd obžalovaného J. S. uznal vinným prečinom nadržovania podľa § 374 tr. zák., mylne použil príslušných ustanovení trestného zákona v otázke, že čin, na ktorom je obžaloba v tomto bode založená, zakladá skutkovú podstatu trestného činu. V dôsledku toho rozsudok vrchného súdu trpí v tejto časti zmätkom podľa § 385 č. 1 a) tr. p. Preto najvyšší súd v tomto bode vyhovel zmätočnej sťažnosti, pokračujúc v smysle § 33 I. por. nov. z dôvodu zmätočnosti podľa § 385 č. 1 a) tr. p., zrušil rozsudok vrchného súdu vo výroku, ktorým bol obžalovaný J. S. uznaný vinným prečinom podľa § 374 tr. zák. a na základe bodu 1. § 326 tr. p. oslobodil menovaného obžalovaného v tejto časti od obžaloby naňho podanej.